

Arrest

nr. 44 345 van 31 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 24 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat D. WINTERS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 december 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger van Hausa-origine te zijn afkomstig van Bir Dagig, West-Darfur. Uw dorp Bir Dagig werd op 17 oktober 2007 aangevallen door de Arabische milities 'janjaweed'. Uw huis werd afgebrand en uw vader, broers en zussen vluchtten naar de regio van Sirba. U stond de dag na de aanval te praten met andere jongeren over de aanval en de onrechtvaardigheid. U werd door twee mannen aangesproken. Ze verdachten u ervan jongeren aan te sporen om bij de rebellenbeweging Justice and Equality Movement (JEM) te gaan. U werd gewaarschuwd dat u bij een volgende keer zou worden gedood. U besloot om met uw vrouw en kinderen naar Khartoum te vluchten. U nam een transport naar El Geneina en vandaar reisden jullie naar Oumbadad, Omdurman. U vestigde zich met

uw familie in Oumbadad en u verkocht er gekoeld water op straat. Op 10 mei 2008 viel de rebellenbeweging JEM Omdurman aan. In de periode daarna voerden de Soedanese autoriteiten massale arrestaties uit. U werd op 20 juli 2008 door twee politieagenten op straat gearresteerd. U werd naar het politiekantoor in Omdurman gebracht en ervan beschuldigd een rebel van JEM te zijn. U werd naar een gevangenis gebracht. U ontkende lid te zijn van JEM, maar een gewone burger te zijn die enkel zijn kinderen eten wil geven. Een bewaker Abdulgasem meldde dat hij had gehoord dat u zou worden geliquideerd. Hij vroeg of u iemand had en u gaf hem het adres van uw oom Bashir. De bewaker contacteerde uw oom en hielp u nadien ontsnappen uit de gevangenis. U werd naar uw oom gebracht en vandaar naar Port Soedan. U hebt Soedan per boot verlaten in november 2009 en op 7 december 2009 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u er door de Soedanese autoriteiten valselijk van werd beschuldigd lid te zijn van de rebellenbeweging JEM, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Zo dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Bir Dagig in de regio El Geneina. U verklaart geboren te zijn in Bir Dagig en er te hebben gewoond tot de dag van de aanval op 17 oktober 2007 (zie gehoor CGVS, p.3). U geeft de volgende dorpen als buurdorpen van Bir Dagig; Namati, Rungu Rungu, Wadi Nahous, maar deze dorpen werden niet als buurdorpen van Bir Dagig teruggevonden in de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal (zie informatie administratieve dossier). U voegt de volgende dorpen toe: Borta, Dorti en Ardamata (zie gehoor CGVS, p.3), terwijl Dorti en Ardamata werden teruggevonden als vluchtelingenkampen in de buurt van Al Geneina en niet in de directe omgeving van uw dorp Bir Dagig zijn gelegen (zie informatie administratieve dossier). Wanneer gevraagd wordt naar vluchtelingenkampen rond El Geneina, noemt u enkel Ardamata (zie gehoor CGVS, p.4). Het is weinig aannemelijk dat u – gezien de omvang van het conflict en de humanitaire situatie in Darfur en meer bepaald in de regio rond El Geneina -geen andere vluchtelingenkampen zou kennen (zie gehoor CGVS, p.4) (zie informatie administratieve dossier). Wanneer u de plaatsen Kalitin, Hamroh, Ortega worden voorgelegd, gelegen in de nabije omgeving van uw beweerde woonplaats, blijkt u deze niet te herkennen (zie gehoor CGVS, p.3). Bovendien blijkt u ook geen andere plaatsen in Noord-Darfur, uitgezonderd Nyala, of in Zuid-Darfur te kunnen noemen (zie gehoor CGVS, p.4).

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de situatie in Darfur en de aanval(len) op uw beweerde woonplaats Bir Dagig. U verklaart dat u na uw lagere school uw studies niet verder zette omwille van de oorlog (zie gehoor CGVS, p.5). U beweert dat er op uw veertienjarige leeftijd – dit is midden jaren '90 – de oorlog van 'janjaweed' woedde (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer u gevraagd wordt om die oorlog te specificeren, antwoordt u in algemene termen dat de 'janjaweed' gewapend zijn, de regio aanvallen. Ze stelen de koeien en branden de hutten af. Wanneer u hierna wordt gevraagd wanneer uw dorp in de jaren '90 werd aangevallen, ontkent u dat uw dorp toen werd aangevallen en stelt u dat de aanvallen niet altijd met dezelfde intensiteit gebeuren (zie gehoor CGVS, p.5). Het is weinig aannemelijk dat u de situatie in uw regio en mogelijke conflicten of confrontaties niet beter zou kunnen beschrijven.

Met betrekking tot de aanvallen op Bir Dagig stelt u dat er sinds begin van de oorlog in 2003 meerdere aanvallen zijn geweest (zie gehoor CGVS, p.7). U vermeldt het jaar 2004, maar u blijkt zich niet te kunnen herinneren wanneer het dorp werd aangevallen (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat u de data van 15 januari 2007 en 17 oktober 2007 kent. U valt in herhaling wanneer u wordt gevraagd wat er in januari 2007 is gebeurd. U antwoordt dat het dorp is aangevallen door de 'janjaweed', de koeien werden gestolen en de hutten werden afgebrand. Deze herhaling van uw eerdere verklaring komt weinig doorleefd en persoonlijk over en geeft eerder een ingestudeerde indruk. Hierbij is het tevens bevreemdend dat u geen melding maakt van de aanval in het gebied van Bir Dagig op 1 juli 2007 en de incidenten die volgden in de maand juli 2007 (zie informatie administratieve dossier).

Overigens dient te worden opgemerkt dat u met moeite uw eigen weergave van de aanval van 17 oktober 2007 kan navertellen. U begint in algemene bewoordingen over de 'janjaweed' die het dorp aanvallen en in het rond schieten en zelfs nadat u erop wordt gewezen om uw persoonlijke ervaring van die aanval te vertellen, slaagt u er niet in om dit meer uitvoerig en gedetailleerd te doen (zie gehoor CGVS, p.8). U herhaalt op een eerder afstandelijke wijze uw eerdere verklaringen. U stelt dat uw moeder bij die aanval stierf en u haar hebt begraven. Wanneer u gevraagd wordt wanneer u het

huis hebt verlaten, stelt u de vraag 'bij de aanval?' (zie gehoor CGVS, p.8). Hierop wordt nogmaals gezegd dat het aan u, de kandidaat-vluchteling, is om het uit te leggen. U antwoordt opnieuw ontwijkend en verklaart dat de mensen vertrokken en een deel van de dorpelingen naar Sirba gingen. Het is ongeloofwaardig dat u spontaan geen uitgebreide verklaringen kan afleggen over de door u beleefde feiten die u persoonlijk ertoe hebben gedwongen uw geboortestreek te verlaten.

Verder dient te worden opgemerkt dat u weinig doorleefde verklaringen aflegt over uw reis van Bir Dagig naar Khartoum. U verklaart aanvankelijk dat u er twee dagen over deed om in Khartoum te geraken, terwijl u later verklaart dat u zes dagen onderweg was naar de hoofdstad (zie gehoor CGVS, p.6). Daarbij is het merkwaardig dat u verklaart zonder enige problemen van El Geneina – helemaal in het westen van Darfur – naar Khartoum te hebben kunnen reizen (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart geen wegversperringen te hebben gehad, noch onderweg te zijn gestopt. Gezien de mate en omvang van het conflict in Darfur is het op zijn minst opmerkelijk dat u zich op die manier vrij kon verplaatsen.

Bovenstaande vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaring afkomstig te zijn van Bir Dagig, nabij El Geneina, Darfur, en bijgevolg uw Darfurese afkomst, grondig aan. Hierdoor kan verder geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Omdurman, waar u na uw vlucht uit Darfur naartoe zou zijn gegaan, aangezien u die relateert aan uw Darfurese afkomst.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent ten slotte niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker meent dat "de motiveringsplicht manifest geschonden" is en "zeker niet [kan] volstaan om een belangrijke beslissing als een weigering van vluchtelingenstatus dan wel subsidiaire beschermingsstatus te schragen" en beroept zich aldus op een schending van de materiële motiveringsplicht. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. De overige onderdelen van het middel "het zorgvuldigheids-, en redelijkheidsbeginsel en het beginsel van de fair play, en de schending van de rechten van verdediging" worden niet nader toegelicht noch nuttig aangevoerd en zijn dan ook onontvankelijk.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker meent dat "dient vastgesteld te worden dat geheel onterecht de afkomst van verzoeker [uit Bir Dagig in West Darfour] in twijfel wordt getrokken". Aangezien verzoeker zijn hele asielrelaas steunt op zijn herkomst heeft de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht doorgevraagd over zijn regio.

3.2. Verzoekers opmerking dat hij "wenst bovendien aan te halen dat hij enkel vragen van de interviewer diende te beantwoorden en niet echt zijn eigen verhaal kon vertellen. Als dit al een beetje lukte werd hij

telkens onderbroken om weer op een andere vraag te antwoorden" vindt geen grondslag in het administratieve dossier. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat aan verzoeker open vragen werden gesteld, en de interviewer verzoeker net meermaals uitdrukkelijk aanspoorde om niet algemeen te antwoorden maar zijn eigen, persoonlijke ervaringen te vertellen *"Zoals u dit nu vertelt, het is in algemene woorden, kan u spreken voor u zelf (...) wat hebt u zelf gedaan? (...) wat hebt u zelf gedaan?"* (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p. 8). Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat hij ook in de door hem ingevulde vragenlijst de kans kreeg om zelf in zijn eigen woorden en naar eigen inzicht alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven en hij ten allertijd zelf of via zijn raadsman of vertrouwenspersoon bijkomende schriftelijke verklaringen kon neerleggen. Zijn opmerking is niet enkel laattijdig maar bovendien ook niet concreet toegelicht.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde aanvankelijk geen enkel document neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit, en verklaarde *"Identiteitsdocumenten? Neen, had ik niet"* (...) *"ID kaarten gaat u pas vragen als u zin hebt om een paspoort te vragen (...) als je zin hebt om te reizen"* (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p.7). Overigens ontkent verzoeker deze verklaringen nu hij bij zijn verzoekschrift een faxkopie *"van zijn geboorteakte uit zijn land van herkomst"* toevoegt waarvan hij ter terechtzitting het origineel neerlegt. Deze geboorteakte is manifest vervalst nu het een kleurenkopie betreft en ondermeer de blauwe stempel onder de voorgedrukte tekst loopt in plaats van erboven. Bovendien loopt de tekst op de verso zijde niet parallel met de recto zijde. Deze vormelijke gebreken kunnen volstaan om aan het stuk geen bewijswaarde te hechten ook al is het document conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet vergezeld van een (eensluidend verklaarde) vertaling.

3.4. Verzoekers identiteit blijkt aldus onbekend terwijl hij niet aantoont dat burgers in Soedan in het dagelijks leven geen identiteitsdocumenten behoeven voor legitimatie en administratie, temeer daar verzoeker gehuwd was en naast landbouwer en veehouder ook plantages bezat (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p.5). Daarenboven kan verzoekers voorgehouden identiteit en afkomst evenmin blijken uit de afgelegde verklaringen. Volgens verzoeker is het *"mager gemotiveerd dat het CGVS durft stellen dat de door verzoeker opgesomde buurdorpen niet bestaan omwille van het feit dat ze niet teruggevonden worden in de beschikbare informatie van het CGVS"* omdat *"Niet gekend betekent zeker niet onbestaand. Het CGVS kan niet alle info hebben over een bepaald land doch dient de info voor waar te houden indien ze niet met zekerheid kunnen stellen dat de info foutief is."*

3.4.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat niet alleen de door hem opgegeven buurdorpen niet als dusdanig werden teruggevonden in de informatie van de Commissaris-generaal, maar dat hij evenmin kennis had van vluchtelingenkampen in zijn regio, en wanneer de interviewer zelf plaatsnamen voorlegde aan verzoeker hij hiervan *"nog niet gehoord"* had (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p.7). Van een landbouwer en veehouder kan minstens verwacht worden dat hij zijn omgeving kent. De Commissaris-generaal leidde dan ook terecht af dat verzoeker niet aantoont afkomstig te zijn uit Bir Dagig in West Darfour. Voor zover verzoeker de correctheid van de informatie van de Commissaris-generaal in twijfel trekt, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet het minste element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of onvolledig zou zijn, noch zelf enige informatie aanbrengt dienaangaande om desgevallend aan te tonen dat verzoekers verklaringen gegrond zijn. Verzoeker komt derhalve niet verder dan ongefundeerde beweringen en loutere hypotheses.

3.5. Indien verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat hij in de jaren '90 nog een kind was en de leefwereld van een kind beperkt is en aldus ook zijn kennis over de janjaweed, gaat hij anderzijds voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing op dit punt. Immers wordt verzoeker niet verweten geen gedetailleerde verklaringen af te leggen, maar dat zijn verklaringen tegenstrijdig zijn. Verzoeker verklaarde immers enerzijds *"Welke oorlog was er, op dat moment? Oorlog van Janjaweed. (...) het zijn Arabische stammen, ze zijn gewapend. Ze hebben machinepistolen, ze komen in regio en stelen de koeien (...) Janjaweed waren al daar in jaren '90? Natuurlijk, ze waren aanwezig"* en anderzijds *"Wanneer werd uw dorp aangevallen in jaren '90? Neen niet in jaren '90. (...) Oorlog in de jaren '90 het was in welke regio? Ik verzeker u, ik heb niet gehoord (van) die dingen, het probleem was al daar"* (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p.5) In acht genomen dat verzoeker een kind was mag echter hoe dan ook minstens van verzoeker worden verwacht coherente verklaringen af te leggen aangaande dergelijke dramatische en ingrijpende gebeurtenissen uit zijn leefwereld.

3.6. Het feit dat verzoeker de sterftedatum van zijn moeder op 17 oktober 2007 *“goed onthouden heeft”* kan bezwaarlijk zijn asielrelaas bewijzen en in casu aantonen dat er toen een aanval is gebeurd te meer nu verzoeker hierover geen objectieve informatie neerlegt. Overigens dient de bestreden beslissing gelezen te worden als een geheel en kunnen fragmentarische toelichtingen noch de teneur van het relaas wijzigen, noch de beslissing weerleggen. Verzoeker was immers niet bekend met andere incidenten en aanvallen uit diezelfde periode, die blijken uit de informatie van de Commissaris-generaal toegevoegd aan het dossier. Ook zijn verklaringen aangaande de gebeurtenissen op 17 oktober 2007 komen vaag en evasief voor (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p.7-8), wat onaanvaardbaar is gelet op de ingrijpende invloed van deze gebeurtenissen op zijn eigen leefwereld, wat verzoeker zelf erkent en benadrukt. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij anderzijds meent dat *“De aanval in oktober 2007 heeft verzoeker voldoende aangehaald en is in die zin minder relevant in de beoordeling van het asielrelaas aangezien verzoeker in 2008 werd gearresteerd wegens zogenaamde betrokkenheid bij het JEM.”* Het verzoekschrift komt op dit punt dan ook incoherent voor.

3.6.1. Verzoeker licht zijn vluchtroute niet concreet toe. Hij betwist in het verzoekschrift *“dat hij zeker geen twee dagen gereisd heeft naar Khartoum, dit is onmogelijk. De interviewer moet verzoeker verkeerd begrepen hebben. Verzoeker deed er zeker enkele dagen over”* en wijzigt zijn verklaringen *“Verzoeker heeft dan de bus genomen van El Geneina naar Khartoum en is hier inderdaad geen controlepost tegengekomen. Onderweg deden zich immers geen incidenten voor en was het rustig zodat men zich vrij kon verplaatsen. Verzoeker begrijpt niet wat hier zo ongeloofwaardig aan is.”* Deze post factum toelichtingen doen geen afbreuk aan verzoekers aanvankelijke verklaringen over zijn reis naar Khartoum die hiermee strijdig zijn namelijk *“ik deed er twee dagen over om daar te geraken”* (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p. 2), doch naderhand *“hoelang was u onderweg? 6 dagen”* (gehoorverslag CGVS, 28.01.2010, p. 6). Dat de interviewer hem verkeerd zou hebben verstaan is een loutere bewering die niet kan blijken uit het gehoorverslag waar de communicatie ten allen tijde vlot verliep en zowel de betekenis van de aan verzoeker gestelde vragen, alsook van verzoekers antwoorden, steeds duidelijk was en niet vatbaar is voor uiteenlopende interpretaties. Bovendien kan verweerder worden bijgetreden waar hij meent dat gelet op de Soedanese context en *“de mate en omvang van het conflict in Darfur”* het ongeloofwaardig is dat verzoeker *“verklaart geen wegversperringen te hebben gehad, noch onderweg te zijn gestopt.”* Dat verzoeker dergelijke verklaring aflegt toont tevens zijn onbekendheid aan met het platteland van Soedan.

3.7. Verzoeker voert ten slotte aan dat hij *“bovendien laaggeschoold”* is. *“Hij is maar tot de derde klas naar school gegaan om reden dat hij zijn ouders moest helpen in de landbouw. Het is nogal evident dat een ongeschoold persoon zeker niet de aardrijkskundige capaciteiten heeft als een geschoold persoon.”* De Raad stelt vast dat verzoeker zijn profiel wijzigt naargelang doorgevraagd wordt. Indien verzoekende partij handel kan drijven, een mensensmokkelaar kan contacteren en een illegale reis naar Europa kan ondernemen dan kan worden verwacht dat hij zijn eigen omgeving kan toelichten. Dit is niet het geval. Verzoeker is onwetend over elementaire gegevens uit zijn regio van herkomst, zoals de namen van omliggende dorpen en vluchtelingenkampen en de oorlog die er woedde ten tijde van zijn verblijf. Het behoeft geenszins doorgedreven scholing of *“aardrijkskundige capaciteiten”* om kennis te hebben van dergelijke eenvoudige feiten uit zijn dagelijkse leefwereld.

3.8. Ter terechtzitting legt verzoeker nog een fotokopie neer van een onvertaald document waarvan hij stelt dat het afkomstig is van de politie. Wanneer hem er op gewezen wordt dat het embleem van het gerecht voorkomt op het document wijzigt hij zijn verklaring en stelt dat het een oproeping is van de rechtbank. Daargelaten dat verzoeker onvertaalde stukken neerlegt en aldus tekort komt in zijn plicht conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan minstens verwacht worden dat hij de inhoud eenduidig kan toelichten. Overigens hecht de Raad geen geloof aan fotokopieën die gemakkelijk vervalst kunnen worden met knip- en plakwerk. Ten slotte dient te worden herhaald dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont zodat hij evenmin aantoont dat dit stuk hem kan aanbelangen.

3.9. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en

geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, doch werkt dit niet nader uit in zijn verzoekschrift.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voor zover verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt hij derhalve evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, aannemelijk. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK